

TÁBORI HÍRKAKAS

A DEBRECEN-NAGYERDŐI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
SÁTORALJAÚJHELYI NAGYTÁBORÁNAK
NAPI HÍRLEVELE

2012. JÚLIUS 14. (SZOMBAT)

I. ÉVF. 4. SZÁM

MEGJELENIK REGGEL:

„MIELŐTT MEGSZÓLAL A KAKAS...”

(MÁTÉ 26, 75)

(ESTI KIADÁS)

KÖSZÖNJÜK, KEDVES OLVASÓK!

A TÁBORI HÍRKAKAS 4. számát tartják kezükben. Örömmel ajándékozzuk az I. évfolyam búcsúszámát kitarató olvasóinknak. Köszönjük szépen egész heti kitüntetett figyelmüket, a Szerkesztőség felé mutatott kedvességüket, s azt, hogy elnézték, ha a kényszerűen felgyorsított szerkesztési munkafázisok miatt egy-két tévedés vagy kisebb hiba csúszott eddigi számainkba. Nagyon örülünk, hogy Szerkesztőségünk létszáma gyarapodott is a hétfői és keddi alakuló ülések óta, és többen jelentkeztek munkatársként azóta. Különösen hálásak lehetünk azért, mert fiataljaink, hittanosok és ifisek, várakozáson felüli lelkesedéssel és lenyűgöző kreativitással vetették bele magukat az újságírásba, lapszerkesztésbe. Kiváló ötleteikkel, humoros és komoly gondolataikkal, meglepően ügyes íráskészségükkel mindannyian sokat tettek lapunk színvonalának emeléséért. Röviden: nagyon jó (tyúk és kakas)tollú főmunkatársai vannak a Hírkakasnak, köszönjük nekik is! Szívből reméljük, hogy gyülekezeti havilapunk, a Szivárvány szerzői utánpótlását, leendő szerkesztői munkatársait is megtaláltuk személyükben.

Istennek legyen hála, hogy létrejöhett ez a kezdeményezés, s bízunk abban, hogy a későbbi táborozások alkalmával hasonló formában folytathatjuk is. Most azonban a HÍRKAKAS egy időre elköszön:

KUKURIKÚÚÚÚÚÚ!

MINDENNAPI KENYÉRMORZSÁK

„Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” (1Sám 16,7)

A kisvonalos kiránduláson az ifisekkel egy gyönyörű természeti jelenséget vettünk észre. A sűrű lombkorona között átszűrődő fény a mozdony füstjét csodálatos módon világította meg. Így az addig láthatatlan fény sugarasan láthatóvá vált.

Vajon mennyi eleme van világunknak, melyet csak a körülmények változásával vehetünk észre?

Így változnak meg körülményeink, amikor egy hetet táborban töltünk. Ránk is másképp árad a fény. S több száz ember egy helyen: mint tükrök sugározhatjuk egymás felé a fényt, a felülről jövőt. Valóban csodálatos felfedeznünk, hányan válnak ilyenkor láthatóvá, az otthoni láthatatlanság után. Hányan ragyognak itt még szebben!

Engedjük, hogy ránk is áradjon a fény, ragadjunk meg minden lehetőséget, hogy visszatükrözzük azt, s általa láthatóvá váljunk, hogy együtt gyönyörködhessünk Isten dicsőségében!

Bertha Zoltán, Otniel ifi

FÉL ADAG

Fél adagot esznek a kicsik, Egészet kapnak a nagyok. Az Igéből nem kérek kicsit, Mert én egész ember vagyok.

Kozák Rudolf, nagyhittan

TYÚKÓLVASÓI LEVÉL

„Tisztelt Szerkesztőség!
Nagyon sziporkázik ez a Kiskakas!
Beragyogja álmos reggeleinket.
Köszönjük!” *Mi is! A Szerk.*

SZUBJEKTÍV A BAROMFIUDVARBÓL ÁLOMTÚRA KÓKAPURA

A kókapui kastélyban egy csodálatos varázsboltot találtam. Elkábított, így végül én és a barátnőm lekéstük a kisvasutat. Már csak a biciklisek maradtak, ezért velük indultunk el. Az út nagyon szépnek ígérkezett, ám volt egy kis bökkenő: a túra felénél defektet kaptunk egy csapat hangya miatt, amely pici, de hegyes rózsatüskékkel masírozott előttünk az úton. Nem maradt más megoldás, mint a gyaloglás. Mivel a bicajokat nem lehetett tolni a defektes kerekek miatt, megpróbáltuk vállra venni. Nagyon nehézek voltak, de nagyszerű ötletünk támadt: vegyük úgy magunkra, mint egy postástáskát: derekunknál a váz, hónunk alatt a csengettő, nyakunkban a kormány, orrunk előtt az első kerék, mögöttünk a hátsó. A keréktől nem sokat láttam, így nagyot estem. Gurultam jó pár métert. Félttem, mikor botlom el újra, amikor egy hatalmas szirti sas felkapott a levegőbe. Ettől kezdve már nem volt más dolgom, mint élvezni az utat, és várni, hol fog letenni a madár. Csak reméltem, hogy minél közelebb az üdülőhöz. A Várhegyhez közeledve felülről figyeltem, ahogy a többiek izzadva cipelik a biciklijüket felfelé a szerpentinre. Ők pedig szájtátva bámulták, ahogy a sas elenged, és én hatalmas csobbanással a medencében landolok.

Máthé Vera, Nátánél ifi

TÁBORI GYORSINTERTYÚK BESZÉLGETÉS HITTANOSOKKAL ZSÓFI (10), DÓRI (12), RÉKA (9)

HÍRKAJAS: *Miért jó a táborba jönni?*

GYEREKEK: Nekem azért, mert most vagyok tizedjére, és megkapom a csuprot!

HÍRKAJAS: *Mi volt a legjobb élmény, amire emlékszel az eddigi táborokból?*

GYEREKEK: Az, hogy hintáztunk, és a fiúk nagyon magasra löktek!

HÍRKAJAS: *Szerintetek Isten mit csinált most?*

GYEREKEK: Hát, figyel minket, meg hallgatja, ha valaki éppen imádkozik vagy énekel.

HÍRKAJAS: *Ha Jézus emberként itt lenne a táborban, jól érezné magát? Mit csinálna?*

GYEREKEK: Biztos mesélne magáról, meg arról, hogy milyen fönt a mennyben.

HÍRKAJAS: *Szerintetek mit jelent reformátusnak lenni?*

GYEREKEK: Azt, hogy hiszünk Istenben, és hogy Jézus meghalt értünk.

HÍRKAJAS: *Ki volt Kálvin János?*

GYEREKEK: Egy reformátor volt, aki híres meséket írt felnőtteknek, de már meghalt. Elég csúnya volt... Bár csak szobron láttam, és ott mindenki másképp néz ki.

Hodossi Nóra, Págiel ifi

TÁBORI TERMÉSZETRAJZ (NAGY LAJOS NYOMÁN SZABADON)

A TÁBORI „IFIS-ÁLLAT” (CAMPUS IFIUS)

Ezt a különös állatfajt a tudósok 17 évvel ezelőtt fedezték fel. Sokféle alfaját különböztetjük meg. Például *Campus ifius Rubeniensis*; *Campus ifius Pagiensis*; *Campus ifius Otniellensis*.

Táplálkozását tekintve mindenevő. Minden élelmiszert elfogyaszt, amit elé tesznek. Szívesen fogyasztja fajtársai idegeit is. Alapvetően éjszakai állat. Nappali életformára csak hosszas idomítással lehet rászoktatni. Természetes ellenségei: szúnyogok, hangyák, valamint az Idő, amely lassan felnőttet érlel belőle.

Győri Krisztina, Matuzsálem ifi

BESZÉLGETÉS KATONA FERENCNÉ BALOGH ILONÁVAL, A TÁBOR LEGIDŐSEBB LAKÓJÁVAL

HÍRKAJAS: *Hány éves tetszik lenni?*

ILONKA NÉNI: – Jövőre leszek 90. Porcsalmán születtem 1923. április 20-án.

HÍRKAJAS: *Tetszene mesélni a gyermekkorról?*

ILONKA NÉNI: – Édesapám Balogh László, édesanyám Farkas Vilma, akit 13 éves koromban elvesztettem. Hatan maradtunk anya nélkül, én voltam a legidősebb. Utánam sorrendben Erzsébet, Miklós, Jolán, Berta és Vilma következett.

HÍRKAJAS: *Hány éves korban tetszett megházasodni?*

ILONKA NÉNI: 23 évesen megtértem, abban az évben jegyeztük el egymást. De csak 26 évesen házasodtam meg, mert a vőlegényem három évig katonai fogságban volt. Hat gyermekem született, de hárman közülük koraszülöttek voltak, és sajnos meghaltak. A három, felnőttkort megélt gyermekem közül Katona János és Nagy Sándorné Katona Katalin lelkészek lettek. Diviánszky né Katona Ilona pedig adminisztrátor. 14 unokám és 12 dédunokám született.

HÍRKAJAS: *Hány gyülekezeti nagytáborban tetszett lenni?*

ILONKA NÉNI: – Most jöttem először, és hálás vagyok Istennek, hogy itt lehetek.

Gonda Zsófia Boglárka és Pusztai Réka, középhittan

SZUBJEKTÍV A BAROMFIUDVARBÓL EGY IFIVEZETŐ REAKCIÓI ÉJJEL

22:30 Nagyon jó és hasznos volt a beszélgetés... Nem, nem alszom, figyelek!
22:45 Nem, köszönöm, minden rendben lesz, úgyis fáradtak a fiatalok, hamar el fognak aludni.

22:50 Nem, nem engedtem senkit sehová! Igen, szerintem másfél óra elég lett volna lezuhanyozni...

23:15 Legalább szólhattatok volna! Nem! Most azonnal! Na, jól van, de csak addig maradhatunk, amíg a teát megisszátok. Nem a másik kettőt, csak amit már kikértetek!

23:20 Nem, a teát a szádba kell önteni! A sütit pláne! Nem, az a zsebed, nem a szád. Ne borítsd ki!!! Igen, az azért van,

hogy oda tedd a kanalat meg a teafüvet. Nem a rágót! Nem, azt már nem ehetitek meg, az a másik asztalé. Igen, még kérik. Látod, most sír! Rakd vissza! Nem, ha megnyaltad, akkor most már ne...

23:45-24:00 Nem tudom, kié a barack. Nem, nem fújhatod le Chemotox-szal! Persze, hogy leszakad, ha ugrálsz rajta. Igen, az meg törekeny. Nem, most add ide, nem dobhatod el utoljára!

Igen, gyönyörű hangod van, de légszsi, majd holnap énekelj el! Nem, nem örülnek neki. Már az anyukájuk biztos énekel nekik.

01:15 Senkit nem engedtem a medencéhez! Be van zárva. Nem érdekel, hogy be tudsz mászni!

01:25 Igen, akkor koszosan alszol... Majd reggel!

01:30 Igen, Istenem, köszönöm...

Hodossi Nóra, Págiel ifi

ÚJHELYI SPORTKAKAS

EREDMÉNYEK ÉS NYILATKOZATOK

NÁTÁNÉL+PÁGIÉL – LÍDIA: 1–4

SZÉCSI ÁKOS (Lidia ifi): „A mérkőzésen sajnos a küzdelem, és nem a szép játék dominált. Az ellenfelünk hősiesen harcolt, de hiába volt a *válságban is reményességük*, csapatunk magabiztosan uralta a pálya minden betonarabkáját. A szép játék hiánya ellenére is elfogultság nélkül mondhatjuk, hogy a játékosok szépek voltak.”

NÁTÁNÉL+PÁGIÉL – FELNÖTT: 1-4

HODOSSI SÁNDOR, GUTI ISTVÁN (Felnőttek csapata): „Bátran állíthatjuk, hogy csapatunk a tábor legkiválóbb együttese. Sikerült megvalósítani az otthon megálmodott taktikát: spanyolos könnyedséggel, német precizitással és egy másodosztályú bolgár csapat anyagi háttérével vágunk neki a bajnokságnak. Problémát csak a labda jelentett. Bár előzetesen sokan féltettek minket, de sikerült feltérképeznünk az ellenfelet, és a szögletzászlónál meg is találtuk a gyenge pontjukat. A győzelemhez hozzásegített csapatunk vezérigéinek hű követése, miszerint: „Nem azé, aki fut”, illetve: „ha bemegy, az gól”.

Győri Mihály, Matuzsálem ifi

Kiadja: A Debrecen-Nagyerdői Református Egyházközség sátoraljaújhelyi nagytábora

A lap főmunkatársai: Bartik Csenge, Bertha Zoltán, Gonda Zsófia, Guti Boglárka, Győri Krisztina, Győri Mihály, Gyuris Kinga, Hodossi Nóra, Hodossi Sándor, Illyés Anikó, Irinyi Tünde, Kerekes Adrienn, Kósa Anna, Kozák Johanna, Kozák Rudolf, Máthé Vera, Pusztai Gábor, Pusztai Réka, Szarvas Anikó, Zeöld Zsombor (és örömmel várunk másokat is)

Felelős szerkesztő: Fazakas Gergely

Felelős kiadó: Püski Lajos